Wydanie 6

Cena 15 gr

GAZETA POMORSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok V Bydgoszcz, poniedziałek 4 sierpnia 1952 r. Nr 185 (1251)

Otwarcie międzynarodowego obozu pionierskiego w Cieplicach Zdroju

W pięknej miejscowości uzdrowiskowej na Dolnym Śląsku, w Cieplicach Zdroju otwarto międzynarodowy obóz pionierski.

Pierwszy międzynarodowy obóz pionierski mieści się w pięknym stylowym pałacu, byłej rezydencji magnata niemieckiego. Jasne, słoneczne pokoje lśnią czystością i komfortem. Na frontowej ścianie wspaniałej budowli udekorowanej flagami widnieją portrety Wielkiego Chorążego Pokoju Józefa Stalina, Prezydenta RP Bolesława Bieruta oraz portrety przywódców klasy robotniczej krajów demokracji ludowej. Przed pałacem wielki park, gdzie dzieci spędzają czas wśród zabaw, gier sportowych, tańców i śpiewu. Wychowawcy otaczają dzieci czułą i troskliwą opieką dbając, aby jak najlepiej wypoczęły. Wychowują je w atmosferze wzajemnej przyjaźni i umiłowania wielkiej idei pokoju.

Zlot żyje — Czyn trwa

Młodzież z ZZR wypełnia ślubowanie zlotowe

Wezwanie młodzieży PZBM nie pozostało bez echa również w Zjednoczonych Zakładach Rowerowych. I tam dziewczęta i chłopcy podjęli nowe zobowiązania.

Zebranie trwało krótko. W przerwie śniadaniowej wszyscy młodzieżowcy i ci, którzy byli na Zlocie, i ci, którzy zastępowali w pracy swoich delegatów pełniąc Warty Zlotowe, zgromadzili się w świetlicy.

Po zagajeniu przez przewodniczącego Zarz. Zakł. ZMP tow. Bagniewskiego padają zobowiązania. Młodzież Zjednoczonych Zakładów Rowerowych popiera słowa ślubowania zlotowego czynem. Jako pierwsza zobowiązanie podejmuje brygada im. „Pokój".

Potem występują tow. Kazimierz Owczarski, Henryk Okoński i inni.

Na zakończenie zebrania wystosowano list do swoich kolegów z PGR Trzemiętowo koło Nakla, w którym czytamy:

Podczas Zlotu Młodych Przodowników, ślubowaliśmy Ojczyźnie i ukochanemu Nauczycielowi i Wychowawcy Prezydentowi Bierutowi pomnażać bogactwa narodu, walczyć w pierwszych szeregach o wykonanie Planu 6-letniego, o utrwalenie i rozszerzenie praw i zdobyczy zagwarantowanych przez naszą Konstytucję.

Dzisiaj przystępując do wypełniania tych słów, podejmujemy nowe zobowiązania, czcząc w ten sposób uchwaloną przez Sejm Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Brygada im. „Pokój" postanawia wyprodukować do dnia 10 bm. 1.000 ram R—18 ponad plan, podnieść jakość produkcji i zrealizować długofalowy zobowiązań podjętych dla uczczenia Zlotu i wzywa jednocześnie wszystkie brygady zakładów do współzawodnictwa o miano najlepszej.

Kazimierz Owczarski podniesie wydajność swojej pracy o 3 proc. Henryk Okoński zobowiązuje się podnieść wydajność pracy o 2 proc.

Tow. Janowiak postanawia podwyższyć wykonanie swojej normy do 125 proc.

Nie są to wszystkie zobowiązania. Nadal będą one napływać od młodzieży wszystkich wydziałów.

Wszyscy zwycięzcy czynu zlotowego — delegaci naszych zakładów na Zlot pogłębią i rozszerzą swoje doświadczenia, dzięki którym uzyskali poważne osiągnięcia, aby cała młodzież Zjednoczonych Zakładów Rowerowych mogła wzmóc walkę o przedterminowe wykonanie zadań 3 roku Sześciolatki.

Kierujemy ten list do Was koleżanki i koledzy z Trzemiętowa, gdyż chcemy abyście poszli w nasze ślady.

Jeżeli będziecie mieć jakieś trudności, to napiszcie o nich do nas, a z pewnością bez pomocy nie pozostaniecie. Nasze brygady przyjadą do Waszego PGR i pomogą naprawić kosiarki, czy snopowiązałki, wymienimy swoje doświadczenia, zacieśnimy jeszcze bardziej więź łączącą nas robotników z Wami młodzieżą wiejską.

Życzymy Wam sukcesów w walce o chleb dla Ojczyzny.

Apel do racjonalizatorów przemysłu skórzanego i odzieżowego

Godnie uczcimy Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Czołowi racjonalizatorzy Radomskich Zakładów Obuwia Leon Adamczyk i Stefan Getler z okazji uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wezwali wszystkich pracowników przemysłu odzieżowego i skórzanego w Polsce do współzawodnictwa o tytuł przodującego racjonalizatora.

W apelu czytamy m. in.:

„Chcąc wyrazić swą radość z uchwalenia i wprowadzenia w życie Konstytucji, która utrwala nasze robotnicze zdobycze, wzywamy wszystkich racjonalizatorów przemysłu odzieżowego i skórzanego do współzawodnictwa o miano przodującego racjonalizatora. Współzawodnictwo to polegać będzie na złożeniu w III i IV kwartale br. jak największej ilości wniosków racjonalizatorskich, które zostaną wykorzystane w produkcji. Ten rodzaj współzawodnictwa pozwoli naszym zakładom na większe usprawnienie pracy, a tym samym przyczyni się do szybszego wykonania planów produkcyjnych. Ze swej strony zobowiązujemy się w tym okresie zgłosić i wprowadzić do produkcji 30 proc. wniosków zaplanowanych dla naszego zakładu".

Adamczyk i Getler, autorzy 5 zastosowanych już usprawnień, są pionierami ruchu racjonalizatorskiego i twórcami pierwszych brygad robotniczo - inżynierskich w Radomskich Zakładach Obuwia. Do współzawodnictwa przygotowali się oni, opracowując wspólnie 4 cenne wnioski racjonalizatorskie, znacznie usprawniające prace pomocnicze przy produkcji obuwia. Usprawnienia te przechodzą obecnie próby. Dzięki takim robotnikom, jak Adamczyk i Getler, Radomskie Zakłady Obuwia przodują w przemyśle obuwniczym pod względem zgłoszonych i zastosowanych wniosków racjonalizatorskich.

Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych między Rządem RP a Rządem NRD w sprawie żeglugi na wodach granicznych

2 sierpnia 1952 r. minister Spraw Zagranicznych dr Stanisław Skrzeszewski i szef misji dyplomatycznej NRD w Warszawie, ambasador Aenne Kundermann wymienili dokumenty ratyfikacyjne umowy między rządem Rzeczypospolitej Polskiej, a rządem Niemieckiej Republiki Demokratycznej w sprawie żeglugi na wodach granicznych oraz w sprawie eksploatacji i utrzymania wód granicznych, podpisanej w Berlinie 6 lutego 1952 r.

Przy wymianie dokumentów obecni byli wiceminister Żeglugi L. Bielski oraz wyżsi urzędnicy Ministerstwa Spraw Zagranicznych i misji dyplomatycznej NRD w Warszawie.

Uruchomienie dwóch wielkich pieców wypałowych w cegielni „Zielonka"

W tych dniach rozpoczął się nowy etap produkcji w cegielni-gigancie „Zielonka", gdzie uruchomiono dwa wielkie piece wypałowe i dwie suszarnie.

Jednocześnie pracuje piec wypałowy nr 1, który został uruchomiony w maju br. Cegła z „Zielonki" użyta została m. in. do budowy gmachów na Placu Konstytucji. Obecnie na ukończeniu jest budowa nowej drogi do cegielni która skróci poważnie czas transportu cegły do Stolicy.

Wkrótce załoga produkcyjna cegielni otrzyma do użytku demag — automatyczne urządzenie dźwigowe do zasilania pieców w węgiel. Wówczas cała produkcja cegielni — od wydobycia surowca do wyładunku cegły z pieców będzie całkowicie zautomatyzowana.

Na ukończeniu znajduje się również budowa tzw. dołowni. Wydobyta i przygotowana do produkcji glina przechowywana w niej będzie w okresie złych warunków atmosferycznych.

Całkowita automatyzacja pracy w tej najnowocześniejszej w kraju cegielni wymaga od załogi — przeważnie mieszkańców okolicznych wsi i osad, wysokich umiejętności w obsłudze skomplikowanych maszyn i urządzeń.

Przyjęcia w Prezydium Rady Ministrów

Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął w dniu 2 bm. Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Włoch w Polsce pana Giovanni Battista Guarnasohelli.

—o—

Aresztowania patriotów francuskich

PARYŻ (PAP). — Dziennik „L,Humanite" podaje, że policja aresztowała w Tulonie sekretarzy federacji Francuskiej Partii Komunistycznej departamentu Var — Golesi i Bessona oraz sekretarza związków zawodowych tego departamentu — Tourmaina.

XV Igrzyska Olimpijskie zamknięte!

Potężna pokojowa manifestacja sportowców świata z ludem pracującym Helsinek

10 tys. osób skanduje słowo „Rauha" — pokój!

W niedzielę, 3 bm., w dniu zamknięcia XV Igrzysk Olimpijskich, w kierunku robotniczej dzielnicy Alppilawa ciągnęły nieprzeliczone tłumy mieszkańców Helsinek. Ponad 10 tysięcy obywateli tego miasta przybyło na spotkanie z postępowymi sportowcami różnych krajów, aby dać wyraz swej nieugiętej woli walki o pokój.

Na zboczach gór otaczających plac rozsiadły się liczne grupy mężczyzn, kobiet i dzieci.

Po odegraniu „Marsza sportowców" Dunajewskiego, spotkanie najlepszych i najuczciwszych sportowców świata z ludem pracującym Helsinek zagaił przewodniczący Towarzystwa Przyjaźni Fińsko - Polskiej red. Miettinen.

Na mównicę wstępują sportowcy. Najpierw przemawia znana narciarka fińska Tyyne Wideman. Mówi ona o wielkim i pokojowym znaczeniu XV Igrzysk Olimpijskich, które wbrew zamiarom imperialistów zbliżyły sportowców całego świata.

Witany burzliwymi oklaskami wstępuje na mównicę najlepszy gimnastyk świata Wiktor Czukarin. Znakomity gimnastyk radziecki jak wiadomo zdobył największą ilość medali olimpijskich.

Entuzjastycznym powitaniem Czukarina 10 tys. mieszkańców Helsinek dało wyraz swej przyjaźni i podziwu dla bohaterskich ludzi radzieckich.

Czukarin mówi o otwartym niedawno Kanale Wołga — Don, przeciwstawiając to olbrzymie pokojowe osiągnięcie Związku Radzieckiego mordom i wojnie bakteriologicznej prowadzonej przez imperialistów. Gdy Czukarin kończy swe przemówienie słowami Wielkiego Stalina: „Pokój zostanie utrzymany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę utrzymania pokoju" następuje długo niemilknąca manifestacja.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Brygada młodzieżowa im. Hanki Sawickiej Rolniczej Spółdzielni Wytwórczej „Postęp" w Dąbrówce Słupskiej, pow. Szubin zdobyła sztandar przechodni „Przodownikom walki o pokój", ufundowany przez Woj. Komitet Obrońców Pokoju.

NA ZDJĘCIU: (od lewej) Przewodnicząca koła ZMP Regina Majewska, brygadzistka Maria Łopuszyńska i Stefania Kwiatkowska w chwilę po odpowiedzi na list młodzieży PZBM w Bydgoszczy i wezwaniu młodzieży Rolniczego Zespołu Spółdzielczego w Szubinie-wsi do podejmowania zobowiązań pozlotowych na wsi pomorskiej.

Foto „Gazeta"

Z FRONTU WALKI O PLON 3 ROKU SZEŚCIOLATKI

Z przebiegu akcji żniwnej w spółdzielniach produkcyjnych

Żniwa w województwie bydgoskim przebiegają na ogół sprawnie i szybko. W sprzęcie zbóż przodują spółdzielnie produkcyjne, za którymi podążają chłopi pracujący.

Spółdzielnie produkcyjne w powiecie inowrocławskim, lipnowskim; mogileńskim i rypińskim całkowicie zakończyły już kośbę żyta i dokonały częściowej zwózki.

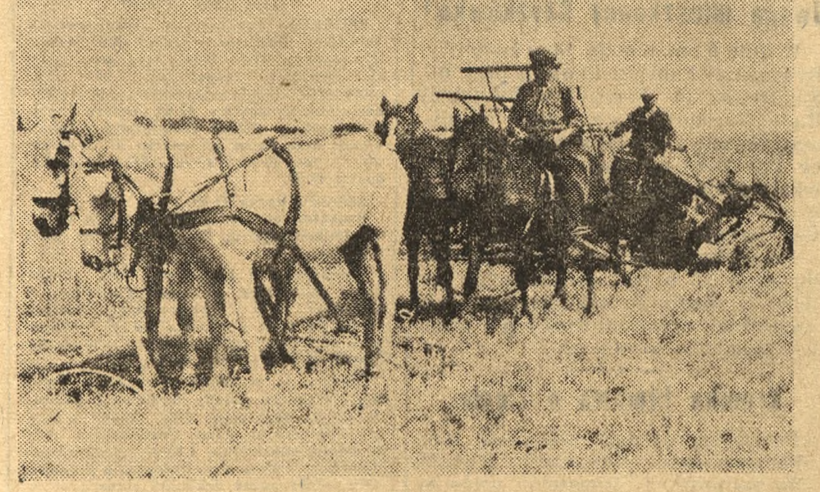
Ponadto spółdzielnie produkcyjne w powiecie inowrocławskim i mogileńskim kończą również kośbę jęczmienia jarego.

Spółdzielcy z powiatów: Inowrocław, Mogilno, Rypin i Chełmno — koszą już pszenicę i owies.

W gromadach indywidualnych

Sprzęt żyta i jęczmienia jarego kończą chłopi pracujący powiatów: Lipno, Inowrocław, Mogilno, Tuchola, Rypin i Chełmno.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Wzajemna pomoc przyspiesza sprzęt zbóż.

NA ZDJĘCIU: — Średniorolni chłopi KAZIMIERZ ROSZAK i ROMAN GADACZ połączyli razem własny sprzężaj i skosili już żyto i jęczmień.

Po zwózce do stogu przystąpią wspólnie do omłotów, aby wprost od młocarni dostarczyć zboże do punktu skupu.

Foto „Gazeta"

Ordynacja wyborcza ludu pracującego

Przeżywamy wielkie dni. Naród polski zjednoczony w narodowym froncie walki o pokój i Plan 6-letni przebija drogi do nowej Polski, do Polski socjalistycznej. Drogowskazem kierunku tej walki i utwierdzeniem osiągniętych zdobyczy stała się uchwalona 22 lipca 1952 roku Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Pierwszym aktem urzeczywistniającym naczelną zasadę naszej Konstytucji, zasadę ludowładztwa, stwierdzającą, że w państwie naszym władza należy do ludu pracującego miast i wsi, jest wprowadzenie nowej ordynacji wyborczej. Przepisy nowej ordynacji umacniają władzę ludu pracującego poprzez ustalenie najbardziej demokratycznych zasad wybierania przedstawicieli ludu pracującego do najwyższego organu władzy państwowej, jakim jest Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej; Sejm nasz jest, jak stwierdza Konstytucja, najwyższym wyrazicielem woli ludu pracującego urzeczywistniającym suwerenne prawa narodu.

Odmienność nowej ordynacji od dawnych przedtem obowiązujących w Polsce, odmienność jej od ordynacji obowiązujących w krajach kapitalistycznych, jest wyrazem różnic, jakie dzielą nas, Polaków, jakie dzielą budujący socjalizm naród polski od dni wczorajszych oraz od państw kapitalistycznych, w których władzę sprawują ciemiężyciele mas pracujących. Po raz pierwszy w historii naszej Ojczyzny naród polski jest zjednoczony wokół programu politycznego klasy robotniczej, który realizuje pod przewodem awangardy klasy robotniczej — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Władza ludowa jest wyrazem woli olbrzymiej większości narodu, skupionego we froncie narodowym. Podstawą władzy ludu pracującego miast i wsi jest niezłomny sojusz klasy robotniczej z chłopstwem pracującym. Jasne jest więc, że dziś, w okresie wielkich przemian tworzą się nowe instytucje, nowe prawa, nowe poglądy i obyczaje, nowe wartości społeczne i cele życiowe, dziś, kiedy naród nasz nie jest już rozbity między skłócone partie, kliki i koterie polityczne odpowiadające rozbiciu społeczeństwa kapitalistycznego, wybierzemy nowy sejm, w nowy sposób odpowiadający dzisiejszym potrzebom narodu i dzisiejszym jego poglądom.

Co uderza w naszej nowej ordynacji wyborczej? Niewątpliwie jej rzeczywisty i pełny demokratyzm. Nasza nowa Konstytucja zabezpiecza coraz pełniejszy udział mas pracujących w sprawowaniu władzy. Te same cele przyświecają ordynacji wyborczej, pierwszej ustawie będącej realizacją zasad Konstytucji. Ta najistotniejsza cecha nowej ordynacji uderza przy analizie poszczególnych przepisów przyjętej przez Sejm ustawy. Wybory będą w myśl postanowień ordynacji w pełnym i najszerszym znaczeniu powszechne, równe, bezpośrednie, przy ścisłym zachowaniu tajności głosowania.

Prawo wybierania ma każdy obywatel, który w dniu wyborów ukończył 18 lat bez względu na płeć, przynależność narodową i rasową, wyznanie, wykształcenie, czas zamieszkiwania w obwodzie głosowania, pochodzenie społeczne, zawód i stan majątkowy. Kobiety mają prawo wybierania na równi z mężczyznami, wojskowi na równi z osobami cywilnymi. Oto przepisy gwarantujące prawdziwą powszechność naszych wyborów.

O powszechności wybierania mówią także konstytucje i ordynacje wyborcze państw kapitalistycznych. Lecz czymże są te deklaracje w zestawieniu z rzeczywistością.

Wiele milionów ludzi w Ameryce nie może uczestniczyć w wyborach z powodu cenzusu zamieszkania. Ograniczenie to godzi w szerokie masy robotników sezonowych i bezrobotnych. W 18 stanach należy zdać specjalny egzamin zanim zostanie się wciągniętym na listę wyborców. Są to egzaminy ze znajomości literackiego języka angielskiego, albo też ze znajomości konstytucji USA, lub konstytucji poszczególnego stanu. Oba te ograniczenia godzą w wielomilionowe rzesze imigrantów i Murzynów, w tym w szerokie rzesze Polonii amerykańskiej. Według oceny burżuazyjnych publicystów w USA, w samych tylko 10 południowych stanach co najmniej 10 milionów pełnoletnich Murzynów i niezamożnych białych Amerykanów pozbawionych jest prawa głosu, gdyż nie mogą uiścić specjalnego podatku wyborczego. W Szwajcarii do dziś dnia kobiety pozbawione są głosu. Tak oto wygląda w rzeczywistości deklarowana przez burżuazyjne konstytucje powszechność wyborów.

(Ciąg dalszy na stronie 2)

Nowe spółdzielnie produkcyjne

w pow. inowrocławskim

Dnia 2 bm. w gromadzie Ostrowo, gmina Inowrocław — za chodź chłopi pracujący zorganizowali Rolniczą Spółdzielnię Wytwórczą, której nadano nazwę „Zgoda". Spółdzielnia liczy 24 członków, którzy wnieśli jako wkład 150 ha ziemi.

Na przewodniczącego wybrano Jana Łuczaka, a w skład zarządu — Leona Jóźwiaka i Czesława Witkowskiego.

Na uroczystość otwarcia spółdzielni produkcyjnej przybyli członkowie RSW z Kościelca, którzy zapoznali członków powstałej spółdzielni ze swymi dotychczasowymi osiągnięciami.

* * *

26 spółdzielnię produkcyjną w powiecie inowrocławskim zorganizowali małorolni i średniorolni chłopi z gromady Jezuicka Struga w gminie Rojewo.

Przewodniczącym spółdzielni został tow. Stanisław Kowalski, a na członków zarządu wybrano Czesława Juniewicza i Mariana Zalewskiego.

Członkowie Rolniczej Spółdzielni Wytwórczej „Nowe życie" w Jezuickiej Strudze gospodarować będą wspólnie na obszarze 120 ha.

Na otwarcie spółdzielni przybyli okoliczni chłopi indywidualni z gromady Glinki, którzy w najbliższych dniach przystąpią również do gospodarki kolektywnej.

Wspaniały wyczyn alpinistów radzieckich

MOSKWA (PAP) — Dla uczczenia otwarcia Kanału Wołga - Don kilka grup alpinistów radzieckich dokonało wspinaczki na szczyty gór kaukaskich. Wspinaczka odbywała się w niesprzyjających warunkach atmosferycznych.

Jedna z grup zdobyła szczyt wysokości 3.500 metrów i wmurowała tam popiersie Stalina. Uczestnicy pierwszej Republikańskiej Alpinady Związków Zawodowych Gruzji zdobyli w tych dniach szczyt góry Kazbek (przeszło 5.000 metrów) i szczyt góry Spartak.

—o—

Votum zaufania dla Mossadika

PARYŻ (PAP). — Z Teheranu donosi agencja France Presse, że senat irański uchwalił votum zaufania dla Mossadika 34 głosami przy jednym wstrzymującym się od głosowania.

Mimo sprzeciwu państw kolonialnych Rada Gospodarczo-Społeczna ONZ przyjęła polską rezolucję

w sprawie samostanowienia narodów

NOWY JORK (PAP). Rada Gospodarczo - Społeczna ONZ zakończyła debatę nad zaleceniami VIII sesji Komisji Praw Człowieka o prawach narodów do samostanowienia.

Komisja Praw Człowieka zaleciła Zgromadzeniu Ogólnemu, by państwa, będące członkami ONZ, uznały zasadę samostanowienia narodów i respektowały dążenia narodów zależnych i kolonialnych do niezawisłości oraz aby zachęcały narody zależne i kolonialne do korzystania z prawa o samostanowieniu, dopomagając im do odzyskania niepodległości skoro wola narodu w tym kierunku zostanie stwierdzona drogą plebiscytu pod kontrolą ONZ. Zalecenia powyższe zostały przyjęte przez Komisję, wbrew opozycji krajów kolonialnych: Anglii, USA, Francji i Belgii.

Pragnąc obalić niewygodne dla siebie zalecenia Komisji Praw Człowieka, USA, Anglia, Francja i Belgia usiłowały w Radzie Gospodarczo - Społecznej zmienić tekst tych zaleceń. Stanowisko państw kolonialnych ostro skrytykował delegat radziecki — Saksin, demaskując manewry delegacji amerykańskiej, która dąży do wyjałowienia istoty zaleceń Komisji. Saksin podkreślił przy tym, że korzystanie z prawa do samostanowienia odpowiada całkowicie pragnieniom i dążeniom wielu milionów ludzi, żyjących w politycznym i gospodarczym jarzmie amerykańskich, brytyjskich, francuskich i belgijskich kolonizatorów.

Popierając zalecenia Komisji Praw Człowieka, delegat polski — Boratyński, złożył projekt rezolucji, przewidujący przekazanie Zgromadzeniu Ogólnemu zaleceń Komisji. Przedstawiciel Indii — Banerdżi, obecny na posiedzeniu Rady w charakterze obserwatora, poparł propozycję polską. Spotkała się ona również z poparciem delegatów Meksyku, Libanu, Egiptu, Pakistanu, Filipin, ZSRR i Czechosłowacji.

W głosowaniu, rezolucja polska została przez Radę Gospodarczo - Społeczną przyjęta 14 głosami przeciwko głosom W. Brytanii, Francji i Belgii i przy wstrzymaniu się od głosu Szwecji. Tak więc usiłowania mocarstw kolonialnych, by udaremnić opracowanie konkretnych propozycji i postanowień w sprawie samostanowienia narodów i dania im możności decydowania o własnym losie — spaliły na panewce.

Ponieważ przytłaczająca większość członków Rady Gospodarczo - Społecznej głosowała za rezolucją polską, przeto amerykańskie poprawki do zaleceń Komisji Praw Człowieka automatycznie odpadły i nie były rozpatrywane.

Olbrzymie straty

w ludziach i sprzęcie

ponoszą agresorzy amerykańscy w Korei

MOSKWA (PAP). Dziennik „Krasnaja Zwiezda" zamieścił kolejny przegląd działań wojennych w Korei.

W ciągu pierwszych 4 miesięcy br. — pisze dziennik — na froncie panował względny spokój, lecz w maju agresorzy amerykańscy wzmogli działania bojowe. W czerwcu i w lipcu ataki na poszczególnych odcinkach frontu stały się jeszcze bardziej zaciekłe i prowadzone były przy silnym wsparciu artylerii i lotnictwa.

W ostatnich tygodniach toczyły się szczególnie aktywne działania na froncie wschodnim. W połowie lipca wojska interwentów, wsparte artylerią, zaatakowały pozycje Koreańskiej Armii Ludowej i ochotników chińskich na południe od Kosonu. W ciągu jednego dnia Amerykanie przeprowadzili przeszło 20 ataków.

Walki, jakie toczyły się w czerwcu i lipcu nie przyniosły żadnych korzyści agresorom amerykańskim. Linia frontu pozostała bez zmian. Formacje Koreańskiej Armii Ludowej i ściśle współdziałając z oddziałami ochotników chińskich pomyślnie odpierały ataki i śmiałymi kontratakami oraz ogniem artyleryjskim i bronią maszynową pobiły nieprzyjaciela i zadały mu duże straty w ludziach i sprzęcie.

W ten sposób bezowocne operacje amerykańskich wojsk lądowych potwierdziły jedynie beznadziejność wojennych planów Waszyngtonu.

Doznawszy porażki w walkach na lądzie, agresorzy amerykańscy próbują znaleźć rozstrzygnięcie za pomocą lotnictwa. Imperialiści amerykańscy wzmagając barbarzyńskie bombardowania ludności cywilnej miast i wsi Korei Północnej, dokonują również coraz częstszych prowokacji wobec Chin Ludowych. W ciągu 5 dni od 12 do 16 lipca — 489 samolotów amerykańskich w 93 grupach wtargnęło do obszaru powietrznego Chin Północno-Wschodnich. Samoloty amerykańskie ostrzelały ludność cywilną na terytorium chińskim.

Zbrodnicza działalność lotnictwa amerykańskiego posiada wyraźnie prowokacyjny charakter. Niczym innym, jak tylko bezpośrednią prowokacją i dążeniem do rozszerzenia wojny, jest pogwałcenie przez lotnictwo amerykańskie obszaru powietrznego Chin. Prowokacją było również celowe bombardowanie przez samoloty amerykańskie w początkach lipca obszarów, znajdujących się w pobliżu Panmundżonu. W tym samym celu lotnictwo amerykańskie bombarduje także obozy jeńców wojennych w Korei Północnej.

Dążenie Amerykanów do rozszerzenia działań wojennych, potwierdzają oficjalne wiadomości o zwiększeniu liczby wojsk interwencyjnych w Korei. Dowództwo amerykańskie w Korei zostało zreorganizowane, co również nie można w inny sposób wytłumaczyć, niż chęcią rozszerzenia działań wojennych.

Wynika z tego jasno, że koła rządzące USA dążą do zerwania rokowań w Kaesongu w Korei i rozszerzenia wojny agresywnej w Azji.

—o—

Imperialiści amerykańscy magazynują w Austrii gazy trujące

WIEDEŃ (PAP). — Amerykanie tworzą w zachodniej Austrii składy barbarzyńskiej broni, jaką są gazy trujące. Jeden ze składów iperytu (gazu musztardowego) znajduje się w dolinie Loferskiej w prowincji Salzburg. Oficjalnie nazywa się on „składem amunicji chemicznej". Podziemne magazyny tego składu są starannie zamaskowane. Napisy w języku angielskim ostrzegają, by nie zbliżano się do składów. Na tabliczkach ostrzegawczych widnieje napis: „Niebezpieczeństwo — iperyt!"

Partia Komunistyczna Pakistanu postanowiła wziąć udział w wyborach

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS donosi z Karaczi:

Komitet Organizacji Partii Komunistycznej wschodniego Pakistanu wystosował do władz prowincji memorandum, w którym oświadcza, że partia komunistyczna postanowiła wziąć udział w pierwszych powszechnych wyborach we wschodnim Pakistanie, które odbędą się na początku 1953 r.

—o—

Robotnicy algerscy odmawiają wyładunku broni

PARYŻ (PAP). — Dziennik „Humanite" donosi, że dokerzy Algeru odmówili wyładowania samochodów pancernych i innych materiałów wojennych ze statku „Marigot". Sprzęt wojenny był pochodzenia amerykańskiego.

XV Igrzyska Olimpijskie — zamknięte!

(Dokończenie ze str. 1)

Następnie przemawia zawodnik Chin Ludowych — koszykarz Czin - Pan - lin, a po nim przedstawiciel młodzieży amerykańskiej z Michigan. Opowiada on zebranym o inwalidzie z Michigan, który sam zebrał 5 tys. podpisów pod Apelem Pokoju. Przedstawiciel Korei Ludowej Ong - Wer - lej przedstawił całą grozę wojny prowadzonej przez agresorów amerykańskich z narodem koreańskim.

Na końcu przemawia najpopularniejszy sportowiec XV Igrzysk Olimpijskich Emil Zatopek. Stwierdza on, że Olimpiada w Helsinkach była poważnym krokiem na drodze zbliżenia młodzieży całego świata.

10 tys. głosów skanduje dobitnie najpiękniejsze słowo, jakie zna język ludzki „rauha — pokój".

Spotkanie w Appilawa było pięknym, potężnym, pokojowym akcentem kończącym Olimpiadę w Helsinkach.

* * *

Uroczystość zamknięcia XV Igrzysk Olimpijskich poprzedziła ostatnia konkurencja Olimpiady — Puchar Narodów w jeździectwie. Do walki o ostatnie medale olimpijskie stanęło 52 jeźdźców, reprezentujących 21 państw.

Parcours ustawiony na stadionie olimpijskim składał się z 16 przeszkód.

Ostatecznie w konkurencji indywidualnej złoty medal zdobył Francuz d'Oriola na „Ali Baba" 0 pkt. karnych, srebrny — Cristi (Chile) na „Bambi" — 4 pkt. karne, brązowy — Thiedemann (Niemcy zach.) na „Metcor" — 8 pkt. karnych.

Drużynowo zwyciężyła Anglia — 40,75 pkt., przed Chile 45,75 pkt. i USA — 51 pkt.

Masy pracujące Niemiec zach. wzmagają walkę przeciwko antyrobotniczej polityce Adenauera

BERLIN (PAP). W Niemczech zach. narasta ruch protestacyjny przeciwko antyrobotniczej ustawie o „regulaminie dla przedsiębiorstw". Na wiecach i zebraniach przeszło milion członków zachodnio-niemieckich związków zawodowych zdecydowanie potępiło politykę Adenauera. Przyłączają się do nich wciąż nowe załogi przedsiębiorstw zachodnio-niemieckich, nawołujące do wzmożenia masowej walki przeciwko tej reakcyjnej ustawie.

Rada produkcyjna huty w Hagen zażądała od kierownictwa bawarskiego oddziału związków zawodowych podjęcia niezwłocznej akcji przeciwko antyrobotniczej ustawie. Mężowie zaufania załogi huty „Dortmund-Herderhuttenunion Ag." w imieniu 11 tysięcy robotników również wypowiedzieli się za wzmożeniem walki przeciwko wprowadzeniu w życie ustawy o „regulaminie dla przedsiębiorstw". Robotnicy wielkich stalowni w Niemczech południowych potęgują walkę przeciwko polityce kliki bońskiej, pozbawiając klasę robotniczą prawa obrony swych najżywotniejszych interesów.

Ordynacja wyborcza ludu pracującego

(Dokończenie ze str. 1)

W konstytucji narzuconej narodowi przez sanacyjną sforę w kwietniu 1935 r. zniesiono prawo swobodnego wystawiania kandydatów przez partie polityczne i obywateli. W praktyce kandydatów mógł wysuwać jedynie faszystowski rząd. Prawo wybierania do senatu przyznano tylko tzw. „elicie", a więc dygnitarzom, zasłużonym w faszyzacji kraju, ludziom o wyższym wykształceniu, oficerom, ludziom udekorowanym orderami. By ograniczyć powszechność wybierania, podniesiono wówczas także znacznie cenzus wieku dla czynnego prawa wyborczego z 21 do 24 lat, a dla biernego z 25 lat do 30.

Nasza ordynacja wyborcza stwarza gwarancję rzeczywistej powszechności wyborów poprzez bardzo szerokie, niedopuszczające żadnej dyskryminacji umożliwienie udziału w wyborach każdemu obywatelowi.

Nasza ordynacja wyborcza stwierdza, że każdemu wyborcy przysługuje jeden głos. A więc obowiązuje u nas zasada równości, zagwarantowana przez Konstytucję. Zasadę tę głoszą również ordynacje wyborcze państw kapitalistycznych, nie przeszkadza im to jednak łamać ją bezwstydnie. Herbert Morrison, jeden z czołowych polityków Partii Pracy Wielkiej Brytanii, oświadczył, że w Anglii 350 tys. osób ma prawo głosować więcej niż jeden raz. Okręg wyborczy np. City — centrum finansowe Londynu — którego cała ludność łącznie z niemowlętami wynosiła w roku 1939 11 tysięcy osób, liczył 43.802 wyborców.

Wyrazem demokratycznego charakteru naszej ordynacji jest fakt, że wyborca oddaje głos nie na anonimową listę, lecz na kandydata. Ma on też prawo skreślania poszczególnych kandydatów lub ich zastępców z listy, na którą głosuje. W ten sposób może być wybrany na posła zastępca, o ile uzyskał więcej głosów niż kandydat z tym zastrzeżeniem, że musi otrzymać na swoje nazwisko więcej niż połowę ważnych głosów.

Zacieśnieniu więzi między wyborcami a wybranym już posłem służą przepisy Konstytucji, zobowiązujące posłów do zdawania sprawy wyborcom ze swej pracy oraz pozwalające na odwołanie wybranego już posła. W krajach kapitalistycznych wybrany już poseł może nie liczyć się więcej z życzeniami i z wolą swych wyborców.

Pogłębienie demokratyzmu naszego systemu wyborczego znajduje również wyraz w trybie zgłaszania kandydatów oraz w społecznej kontroli wyborów. Prawo zgłoszenia kandydatów na posłów przysługuje organizacjom politycznym, zawodowym, spółdzielczym, ZSCh, ZMP i innym organizacjom masowym ludu pracującego. Kandydatów mogą wysuwać także zebrania pracownicze na zakładach pracy, zebrania gromadzkie, zebrania członków spółdzielni produkcyjnych, pracowników PGR i żołnierzy. W ten sposób uzyskujemy gwarancję, że kandydaci na posłów to krew z krwi i kość z kości ludu pracującego. Komisje, reprezentujące szerokie rzesze wyborców będą czuwać nad wszystkimi etapami wyborów, od przygotowania list wyborców aż do ustalenia i ogłoszenia wyników wyborów.

Tajność głosowania jest zagwarantowana w przepisach naszej ordynacji przez ustalenie, że karta do głosowania ma zawierać jedynie nazwiska i imiona kandydatów na posłów i ich zastępców oraz ewentualnie godło zgłoszonej listy. Wyborca zaznajamia się z kartą do głosowania, ewentualnie skreśla poszczególnych kandydatów lub zastępców z listy w osobnym pomieszczeniu, zabezpieczonym zasłoną.

Warto przypomnieć, że w Wielkiej Brytanii każdy wyborca otrzymuje kartę do głosowania zaopatrzoną w numer, odpowiadający liczbie porządkowej jego nazwiska na liście wyborców. Jakżeż więc łatwo jest tam zidentyfikować kartę wyborczą z nazwiskiem oddającego głos.

Myślą przewodnią wszystkich przepisów ordynacji wyborczej jest zabezpieczenie pełnej realizacji demokratycznych zasad wyborów. Nowa ordynacja zabezpiecza wybór przedstawicieli, godnych narodu budującego socjalizm i przeobrażającego się w naród socjalistyczny. Nowy Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wypełniając gorącą wolę ludu pracującego miast i wsi, poprowadzi naród nasz do Polski, o której śnili w ubiegłych dziesięcioleciach najlepsi synowie naszej Ojczyzny, Polski silnej i w zasoby materialne i w dobra kulturalne, Polski ludzi radosnych, z ufnością patrzących w przyszłość, miłujących pokój, nienawidzących ciemiężców imperialistycznych — do Polski socjalistycznej.

Z FRONTU WALKI O PLON 3 ROKU SZEŚCIOLATKI

(Dokończenie ze str. 1)

W tych powiatach małorolni i średniorolni chłopi rozpoczęli koszenie jęczmienia jarego i owsa.

Chłopi pracujący i członkowie spółdzielni produkcyjnych województwa bydgoskiego za wyjątkiem spółdzielni produkcyjnych powiatu tucholskiego przystąpili już do omłotów, w których przoduje powiat lipnowski.

Słabo jeszcze przebiegają omłoty w powiecie tucholskim, chełmińskim i mogileńskim.

Stosowanie podorywek i siew poplonów w naszym województwie nie postępują jeszcze równomiernie ze sprzętem zbóż.

Najsłabiej podorywki stosowane są w powiecie tucholskim, gdzie dotychczas spółdzielnie produkcyjne podorały zaledwie 10 proc. ściernisk, a chłopi pracujący 8 proc.

Spółdzielnie produkcyjne powiatu tucholskiego nie przystąpiły jeszcze do siewu poplonów, a chłopi indywidualni obsiali dopiero 150 ha ziemi. Podobnie przedstawia się sytuacja w powiecie rypińskim.

Ponadto podorywki słabo stosowane są w powiecie lipnowskim, gdzie nie przekroczono jeszcze 20 proc. podorywek i nie przystąpiono do siewu poplonów.

Aparat władzy państwowej w terenie i państwowy aparat służby rolnej winien zainteresować tymi sprawami chłopów pracujących i członków spółdzielni produkcyjnych, wskazując i przypominając, że wczesne stosowanie podorywek przygotowuje ziemię pod przyszły siew, a poplony dają tanią i treściwą paszę dla bydła.

Przodują w planowych dostawach zboża

(Telefonem od naszych korespondentów)

W dalszym ciągu napływają meldunki o realizacji planowego skupu zboża przez chłopów pracujących, gromady, gminy i powiaty.

Powiat Wyrzysk

Roczny plan skupu zboża wykonali w gromadzie Paterek, gmina Nakło:

STANISŁAW PRZYBYLIŃSKI, który odstawił 2.375 kg

LEOKADIA WOŹNIAK — 1.850 kg,

ALOJZY PRZYBYLIŃSKI — 200 kg,

SIEMIEŃCZUK — 700 kg.

Członkowie Rolniczej Spółdzielni Wytwórczej w **Karnowie** odstawili do punktu skupu 20 ton jęczmienia.

Powiat Żnin

FELIKS MUSIAŁ — małorolny chłop z gromady Podgórzyn, gmina Żnin-zachód dostarczył 2.250 kg i przekroczył roczny plan odstawy o 30 proc.

Plan skupu zboża za mies. lipiec wykonała gromada Wyręba, gmina Gąsawa, z której chłopi pracujący odstawili 3.775 kg.

Powiat Inowrocław

WACŁAW DORABIAŁA i ANTONI SUWALSKI z gromady Dziewionna, gm. Złotniki Kujawskie.

LEON KAWCZYŃSKI — małorolny chłop z gromady Prądocin, gmina Złotniki Kujawskie.

JÓZEF ĆWIKLIŃSKI z gromady Mierzwin, gm. Złotniki Kujawskie odstawił 2.500 kg, przekraczając plan o 11 proc.

Chłopi pracujący gromady **Osiek Wielki**, gm. Rojewo odstawili zbiorowo 15 ton żyta.

Powiat Bydgoszcz

Zboże do punktów skupu odstawili w gromadzie Gogolin, gm. Wtelno:

STANISŁAW ROŻEK — sołtys gromady — 1.500 kg,

PANKRACY KLECHA — 1.752 kg.

NOSKOWIAK — 1.500 kg.

KLEBACHA — 1.500 kg.

Powiat Lipno

Chłopi pracujący gromady **Witowąż**, gmina Osówka odstawili 4.000 kg.

Nadali korespondenci: **Edward Nowakowski** — Lipno, **Szala** — Bydgoszcz, **J. T.** — Inowrocław, **Edmund Biniakowski** — Wyrzysk, **Marian Kroczyk** — Żnin.

Policja amerykańska aresztuje strajkujących robotników

NOWY JORK (PAP). — Policja aresztowała w Chicago kilkunastu robotników strajkujących w zakładach budowy maszyn rolniczych. Strajk został ogłoszony na znak protestu przeciwko zwolnieniu przez koncern znacznej liczby robotników, a także przeciwko zamiarom przedsiębiorców przeniesienia zakładów do stanu Luizjana.

Co? - Gdzie? - Kiedy?

KINA

POMORZANIN — „Skazana wieś" (godz. 16, 18.30, 21).

POLONIA — „Dziewczęta z baletu" (godz. 17, 19.30).

WOLNOSC — „Maszeńka" (godz. 16, 18, 20).

GRYF — „Pani Dery" godz. 17 i 19).

ORZEŁ — „Czerwony tumak" (godz. 15.30, 17.45, 20).

BAŁTYK — „Człowiek bez jutra" (godz. 17 i 19).

MIR — Nieczynne.

ROZMAITOŚCI — Program aktualności nr 32/52.

OGRODOWE BAGATELA — „Jednodniowi milionerzy" (godzina 20.45).

WYSTAWY

Muzeum im. L. Wyczółkowskiego — otwarte codziennie od godz. 9—15, w środy i piątki od godz. 12 do 18.

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ

Dziś — „Dwa tygodnie w „Raju" godz. 19.30.

TEATR MŁODEGO WIDZA — przerwa letnia.

POMORSKI DOM SZTUKI

Wystawa ku czci Alojzego Jiraska.

DYŻURY NOCNE I NIEDZIELNE APTEK SPOŁECZNYCH

Od soboty, dnia 2 sierpnia br godz. 22 do soboty dnia 9 sierpnia br. godz. 8 rano dyżur nocny dla rejonu Śródmieście i Bielawy — pełnić będzie: Apteka Społeczna nr 17, ul. Śniadeckich nr 51, tel. 22-42.

Dla rejonu Wilczak, Okole, Czyżkówko oraz pozostałych przedmieść Apteka Społeczna nr 12, ul. Grunwaldzka 37, tel. 34-31.

Zaznacza się, że dyżur nocny trwa od godz. 22—8 rano.

Z życia Partii

Komitet Dzielnicowy PZPR Bydgoszcz — Kolejowa zawiadamia, że dnia 5 bm. o godz. 17 w sali KD przy ul. Dworcowej 89 odbędzie się narada sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych.

Obecność obowiązkowa.

* * *

Zebranie koła terenowego Komitetu Dzielnicowego PZPR Bydgoszcz — Kolejowa odbędzie się dnia 5 bm. o godz. 18 w sali KD.

Obecność członków obowiązkowa.

Uwaga mieszkańcy Czyżkówka!

W dniu 8 bm. o godz. 18 w świetlicy Bydgoskiej Fabryki Papieru przy ul. Siedleckiej 10 Prezydium Miejskiej Rady Narodowej organizuje publiczną naradę z mieszkańcami dzielnicy Czyżkówka, celem przedyskutowania problemów terenowych z dziedziny gospodarki komunalnej, zdrowia, handlu, oświaty itp.

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej prosi o jak najliczniejszy udział w spotkaniu mieszkańców oraz wszystkich przewodniczących i członków komitetów blokowych.

—o—

Kronika filmowa o Zlocie

Począwszy od dziś, bydgoskie kina „Pomorzanin", „Polonia", „Orzeł", „Rozmaitości" i „Bagatela" wyświetlać będą Polską Kronikę Filmową nr 31/32 pt. „Święto radości, młodości i Konstytucji".

Kronika ta w całości poświęcona jest Zlotowi Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej.

Zebranie prezydium Obwodowego Komitetu Obrońców Pokoju nr 4

Dnia 4 bm o godz. 18 w sekretariacie MKOP (Ratusz, pokój nr 26) odbędzie się zebranie rozszerzonego plenum prezydium Obwodowego Komitetu Obrońców Pokoju nr 4.

„GAZETA POMORSKA"

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Redaguje Kolegium

Nakład RSW „Prasa"

REDAKCJA Bydgoszcz, ul. Dworcowa 13. Telefony: Redaktor naczelny 47-95. Sekretarz redakcji: 47-60. Działy: sportowy, miejski, terenowy i depeszowy 47-89. Dział rolny 47-96. Działy: gospodarczy, partyjny, kulturalno-oświatowy 47-60. Działy: korespondentów, listów czytelników i interwencji oraz porad prawnych: ul Dworcowa 12, tel. 48-99 i 41-90. Sekretariat Redakcji 47-99.

Redakcja nocna 47-89.

Redaktor techniczny i korektornia 38-73.

Administracja: ul. Dworcowa 13, tel. 48-96 i 48-56.

Prenumerata i Kolportaż: PPK „Ruch" Oddz. Bydgoszcz, ul. Armii Czerwonej 6, Centrala: 27-90. Prenumerata zbiorowa: 19-51. Sprzedaż komisowa: 19-51. Prenumerata pocztowa i indywidualna: 19-50 Reklamacje: Centrala 27-90 wewn. 007.

Wpłaty na prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo-Telekomunikacyjne oraz kasa PPK „Ruch" w Bydgoszczy przy ul. Armii Czerwonej 6. Prenumerata miesięczna: 4,50 zł. Prenumerata zbiorowa: 2,25 zł. Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny adres.

Biuro Ogłoszeń: Dworcowa 16, tel. 48-08.

E-3-12179

Tłoczono czcionkami Drukarni RSW „Prasa" — Bydgoszcz form. 75/115,6, rodzaj druk mat. klasa VII gramatura 50 g.

Pięć i pół roku pracy Sejmu Ustawodawczego

Przemówienie Marszałka Władysława Kowalskiego na posiedzeniu Sejmu w dniu 1 sierpnia br.

WYSOKI SEJMIE!

Za chwilę zakończy się ostatnie posiedzenie Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej. Posiedzenie dzisiejsze zamyka doniosły okres politycznego rozwoju Polski Ludowej. Pięć i półletni okres kadencji Sejmu Ustawodawczego, pięć i półletni okres sprawowania przez Sejm Ustawodawczy funkcji organu władzy zwierzchniej narodu polskiego — organu, który skupiał w swoich rękach całe bieżące ustawodawstwo jak również kontrolę nad działalnością Rządu oraz ustalanie zasadniczego kierunku polityki państwa, a którego najszczytniejszym powołaniem było uchwalenie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Działalność Sejmu Ustawodawczego była kontynuacją i rozwinięciem działalności pierwszego parlamentu Polski Ludowej — Krajowej Rady Narodowej, której zaszczytną funkcję przekazał Sejmowi Ustawodawczemu Prezydent KRN — Bolesław Bierut, otwierając pierwsze posiedzenie Sejmu Ustawodawczego. Sejm Ustawodawczy uchwałą z 8 lutego 1947 r. stwierdził, że KRN dobrze zasłużyła się Ojczyźnie.

Prace swoje Sejm Ustawodawczy Rzeczypospolitej Polskiej wykonywał w warunkach trudnej, napiętej zaostrzającej się sytuacji międzynarodowej. Już w dniu wyborów do Sejmu jasne było, że po zakończeniu drugiej wojny światowej imperialiści anglosascy powrócili na wydeptaną przez siebie ścieżkę brutalnej ekspansji imperialistycznej. Napotkawszy na niezłomny bastion ochrony niezależności i pokoju, jakim jest Związek Radziecki, tym bardziej rozwinęli charakteryzujące tę ekspansję cechy antyradzieckie, wszczynając przygotowania do nowej awantury wojennej, do agresji wymierzonej przeciwko Krajowi Rad i przeciwko krajom demokracji ludowej. W minionym pięcioleciu agresywne cele i awanturnicze metody polityki zagranicznej Stanów Zjednoczonych i ich europejskich wasali stawały się coraz bardziej jawne i oczywiste. Powodowało to — rzecz jasna — i powoduje zaostrzanie sytuacji międzynarodowej, zaostrzanie napięcia w stosunkach międzynarodowych. Rząd Stanów Zjednoczonych niepomny doświadczeń innych faszystowskich agresorów: tych spod znaku swastyki — przeszedł do aktów bezpośredniej agresji przeciwko dzielnemu ludowi Korei i prowadzi na Półwyspie Koreańskim ludobójczą wojnę z niespotykaną dotąd w dziejach i niewiarogodną wprost brutalnością i cynizmem.

Polityka nienasyconych w swej chciwości imperialistów spotyka się jednak z rosnącym oporem milionów prostych ludzi na całym świecie. Narody całego świata, pomne słów Chorążego pokoju, Wielkiego Stalina, który powiedział, że

> **„Pokój zostanie utrzymany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę utrzymania pokoju i będą broniły jej do końca"**

—coraz bardziej stanowczo mówią swoje „nie!" zbójeckim siewcom śmiercionośnych bakterii.

Sejm w walce o utrwalenie pokoju

Od pierwszych dni istnienia Władzy Ludowej w Polsce jednym z istotnych celów naszej polityki zagranicznej było wpierw — wywalczenie pokoju, a następnie jego utrzymanie i utrwalenie. W tej dziedzinie Sejm Ustawodawczy kontynuował dzieło Krajowej Rady Narodowej, do której wiekopomnych zasług zaliczyć należy między innymi dokonaną w dniu 5 maja 1945 r. ratyfikację układu z dnia 21 kwietnia tegoż roku o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Radzieckim. Nadając jak najbardziej pokojowy kierunek polityce naszego państwa, Sejm Ustawodawczy ratyfikował w dniu 17 kwietnia 1947 r. układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy z Czechosłowacją, w dn. 18 czerwca 1948 r. — układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej z Bułgarią, w dniu 25 czerwca 1948 r. — układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej z Węgrami a w dniu 10 lutego 1949 r. — pakt przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy z Rumunią.

W dniu 28 października 1950 roku Sejm uroczyście ratyfikował zawarty w Zgorzelcu układ z Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej polsko-niemieckiej granicy państwowej, a w dniu 22 marca 1951 r. — akt o wykonaniu wytyczenia państwowej granicy między Polską a Niemcami, podpisany we Frankfurcie nad Odrą.

Politykę Rządu w sprawie Niemiec Sejm Ustawodawczy jednomyślnie akceptował w rezolucji, uchwalonej w dniu 26 czerwca 1948 r., powziętej w związku z Konferencją Warszawską Ministrów Spraw Zagranicznych ośmiu państw.

Akty te zacieśniły więzy przyjaźni między Polską Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną, stanowiły zarazem wyraz poparcia przez naród polski dążeń narodu niemieckiego do zjednoczenia się w demokratycznym, pokojowym państwie.

W walce narodów świata o pokój, doniosłym wydarzeniem był odbyty w Warszawie II Światowy Kongres Pokoju.

Sejm Ustawodawczy podjął w sprawie propozycji II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju specjalną uchwałę w dniu 29 grudnia 1950 r. W uchwale tej Sejm Ustawodawczy, wyrażając wolę narodu polskiego zjednoczonego w potężnym wysiłku odbudowy ze zniszczeń wojennych, uprzemysłowienia swego kraju i ugruntowania w nim ustroju sprawiedliwości społecznej stwierdzając, że trwały pokój jest najgłębszym dążeniem narodu polskiego i odpowiada potrzebom wszystkich narodów świata, w pełnym przekonaniu, że wyrażona przez II Światowy Kongres Obrońców Pokoju gotowość walki o pokój ludzi wszystkich krajów, niezależnie od ich rasy, narodowości, przekonań społeczno-politycznych i wierzeń religijnych stanowi siłę, która pokrzyżuje plany rozpętania nowej wojny światowej, uznał, że II Światowy Kongres Obrońców Pokoju przez opracowanie konkretnych metod i środków walki o trwały pokój na świecie, dobrze zasłużył się ludzkości.

Sejm Ustawodawczy poparł w całej pełni propozycje Kongresu zmierzające do przywrócenia i utrzymania pokoju oraz do odbudowy zaufania między wszystkimi krajami, niezależnie od ich ustroju społecznego oraz zadeklarował uroczyście, że cały naród polski udzieli czynnego poparcia działalności Światowej Rady Pokoju, skierowanej ku zapewnieniu trwałego pokoju, ku umocnieniu i rozwojowi pokojowej współpracy między wszystkimi krajami. W tym samym dniu Sejm Ustawodawczy uchwalił ustawę o ochronie pokoju. W ustawie tej Sejm Ustawodawczy stwierdził, że propaganda i przygotowania do nowej wojny stanowią największą groźbę dla pokojowej współpracy narodów i są zbrodnią przeciw Ojczyźnie i całej ludzkości.

Wyrażając dążenia milionów Polaków, którzy podpisali Apel Sztokholmski, manifestując niezłomną wolę narodu polskiego kontynuowania pokojowego budownictwa i jego gotowość obrony swego bezpieczeństwa, suwerenności i pokoju, solidaryzując się z uchwałami II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju i pragnąc wraz ze wszystkimi miłującymi pokój narodami świata ukrócić w zarodku wszelkie działania zmierzające do rozpętania nowej wojny światowej — Sejm Ustawodawczy ustanowił surowe kary za podżeganie lub nawoływanie do wojny, za ułatwianie szerzenia propagandy, prowadzonej przez ośrodki uprawiające kampanię podżegania do wojny oraz za zwalczanie lub spotwarzanie ruchu obrońców pokoju.

Na drodze do socjalizmu

W naszej Ojczyźnie, dzięki temu, że władza wyrwana została z rąk burżuazji i obszarników, dzięki temu, że władzę wziął w swe ręce lud pracujący miast i wsi — walka o pokój, którą prowadzimy, splotła się najściślej i nierozerwalnie z walką o zbudowanie ustroju sprawiedliwości społecznej, o zbudowanie socjalizmu.

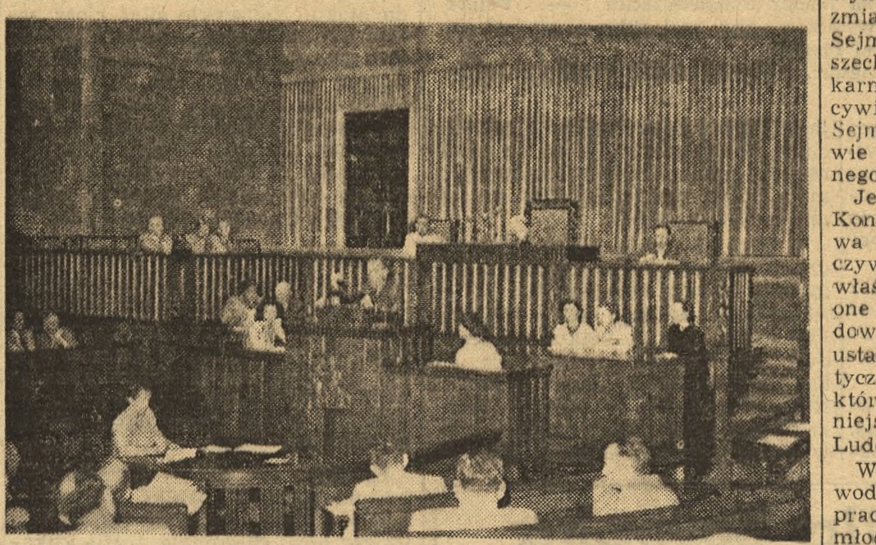
Historyczną treść społeczną okresu, objętego działalnością Sejmu Ustawodawczego scharakteryzował głęboko i przenikliwie Prezydent Rzeczypospolitej w swoim referacie o projekcie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, mówiąc o mocnym fundamencie nowej Konstytucji, mówiąc o zmianach, jakie zaszły w Polsce Ludowej w ciągu ostatnich 5—6 lat. Sejm Ustawodawczy, którego działalność była integralną częścią składową działalności władzy ludowej w Polsce, zebrał się po raz pierwszy w okresie, gdy mieliśmy już za sobą szereg rewolucyjnych, głębokich przeobrażeń politycznych i społecznych. Tym niemniej procesy najgłębszych przemian społecznych i gospodarczych znajdowały się w tym okresie jeszcze w stadium początkowym. W okresie kadencji Sejmu Ustawodawczego zaszły w stosunkach społecznych Polski ogromne zmiany, wyrażające zwycięską drogę budownictwa socjalistycznego w naszej Ojczyźnie. Minione pięciolecie znaczy się pasmem wspaniałych zwycięstw robotników i chłopów, którzy połączeni nierozerwalnym sojuszem zburzyli stare, zmurszałe i znienawidzone stosunki i urządzenia społeczne i budują nowe, zapewniające jasną, słoneczną, socjalistyczną przyszłość narodowi polskiemu.

Wielka zwycięska bitwa klasowa, jaką były wybory do Sejmu Ustawodawczego, zjednoczenie ruchu robotniczego na rewolucyjnej platformie marksizmu - leninizmu, zjednoczenie ruchu ludowego pod hasłem pogłębienia sojuszu robotniczo-chłopskiego, przedterminowe wykonanie Planu 3-letniego, wykonanie dotychczasowych zadań Planu 6-letniego, a wreszcie — uchwalenie Wielkiej Karty zwycięskich osiągnięć ludu pracującego — Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — oto zewnętrzne przejawy głębokiego i rewolucyjnego procesu budowy Polski socjalistycznej — zwierania się szeregów we froncie narodowym walki o pokój i Plan 6-letni, głębokiego i rewolucyjnego procesu przekształcania się narodu polskiego w naród socjalistyczny.

Bilans prac Sejmu Ustawodawczego

Sejm Ustawodawczy powołany przez naród w dniu 19 stycznia 1947 r. do spełnienia zaszczytnych funkcji najwyższego organu Władzy Ludowej wykonał wielką pracę ujmowania w formę aktów ustawodawczych woli ludu pracującego, ludu, który miłuje pokój i który pragnie twórczo pracować.

W okresie, który dziś zamykamy, odbyło się 12 sesji sejmowych. W

Posiedzenie Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 1 sierpnia 1952 r.
NA ZDJĘCIU: Przemawia poseł prof. Kołodziejski.
CAF — fot. Dąbrowiecki

tym czasie Sejm uchwalił dwa narodowe gospodarcze plany wieloletnie: Trzyletni plan odbudowy gospodarczej oraz 6-letni plan rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu.

Akty te — jak stwierdził Prezydent Bierut w swoim referacie o projekcie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — były decydującymi o charakterze i tempie rozwoju ekonomicznego kraju, o jego uprzemysłowieniu. W tym samym czasie sześciokrotnie uchwalaliśmy budżet państwa i tyleż razy roczne plany gospodarcze. Coroczna praca nad preliminarzem budżetowym i preliminarzem planu gospodarczego, a następnie nad zamknięciem rachunków państwowych była okazją do przeprowadzenia coraz wnikliwszej analizy pracy aparatu państwowego, jego osiągnięć i jego braków. W rezultacie reformy terenowych organów władzy państwowej — w 1951 r. Sejm Ustawodawczy rozpatrzył i uchwalił budżet państwa oparty na nowych podstawach — budżet obejmujący rzeczywiście całokształt gospodarki państwowej i najściślej związany z narodowym planem gospodarczym.

W okresie swej kadencji Sejm Ustawodawczy łącznie z dzisiejszym odbył 108 posiedzeń plenarnych, podczas których posłowie wygłosili ok. 1.200 przemówień. Posiedzenia plenarne przygotowywane były przez liczne, intensywnie nieraz pracujące komisje sejmowe, 25 komisji stałych odbyło w okresie sprawozdawczym ok. 850 posiedzeń, dodać trzeba, że niektóre komisje dla pogłębienia swych prac powoływały podkomisje stałe lub nadzwyczajne. Niezależnie od istnienia komisji stałych 7-krotnie powołano komisje nadzwyczajne dla zbadania, względnie przygotowania określonych spraw szczególnych. Głównym zadaniem w działalności bieżącej Sejmu było oczywiście uchwalanie ustaw i zatwierdzanie dekretów. Stan ustawodawstwa jaki zastaliśmy w chwili uchwalania ustawy konstytucyjnej z dnia 4 lutego 1947 r. daleki był jeszcze od tego, by nowa, demokratyczno-ludowa treść prawa obleczona była w odpowiednią formę prawną. Zastaliśmy ustawodawstwo w części jeszcze przedwojenne, powstałe w warunkach burżuazyjno-obszarniczej Polski, które należało zmienić, zastąpić nowym, ludowym prawem.

Wykonując to zadanie Sejm Ustawodawczy uchwalił w czasie swej kadencji 395 ustaw oraz zatwierdził 355 dekretów wydanych przez Rząd.

Sejm Ustawodawczy wyraził w formie tych kilkuset aktów ustawodawczych postępujące ciągle naprzód przemiany naszego życia społeczno-gospodarczego i osiągnięcia klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, które obecnie rejestruje i utrwala Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. W szczególności więc: w dziedzinie ustroju politycznego uchwalił przede wszystkim na pierwszym swym posiedzeniu ustawę konstytucyjną z dnia 4 lutego 1947 r. o wyborze Prezydenta RP i na jej podstawie powołał na najwyższy w Polsce urząd wielkiego syna narodu polskiego — Bolesława Bieruta. (Oklaski).

Sejm Ustawodawczy umocnił i utrwalił władzę w rękach ludu, stanowiąc ustawę konstytucyjną z 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej. Ustawa ta stanowiła ramę ustrojową działalności najwyższych organów państwa aż do uchwalenia i wejścia w życie Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dzięki szeregowi aktów ustawodawczych wzmocniona została sprawność państwowego kierownictwa planową gospodarką narodową. Sejm Ustawodawczy uchwalił w 1947 r. ustawy, które stały się ważnym orężem w zwycięskiej „bitwie o handel". Ustawy z maja 1948 r. dały nowy bodziec do rozwoju spółdzielczości. Celowi umacniania spójni gospodarczej między miastem i wsią służyły z jednej strony przepisy ustaw dotyczących industrializacji — jak np. odpowiednie przepisy Planu 6-letniego, z drugiej zaś przepisy zapewniające rozwój towarowej produkcji wsi, jak np. całokształt przepisów o kontraktacji, skupie i dostawach. Sejm uchwalił w 1950 r. doniosłą zmianę ustroju pieniężnego. Ustawy sejmowe przyczyniły się do ukształtowania i utrwalania socjalistycznego stosunku do pracy. Doniosłą rolę w tej dziedzinie odegrała zwłaszcza ustawa z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy oraz ustawy, dotyczące planowego zatrudniania absolwentów i zapobieżenia płynności kadr specjalistów.

Sejm Ustawodawczy regulował przy tym strukturę naczelnych i terenowych organów władzy i administracji państwowej. Istotne znaczenie miały tu liczne ustawy tworzące nowe ministerstwa i urzędy centralne odpowiednio do wzrastających potrzeb pogłębienia form i metod kierownictwa gospodarką narodową, a zwłaszcza ustawa z dnia 10 lutego 1949 r. Wszystkie one odzwierciedlały rozwój gospodarki narodowej, wymagający rozbudowy aparatu państwowego. Najważniejszą jednak w dziedzinie ustrojowej była ustawa z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej, nadająca radom narodowym charakter terenowych organów jednolitej władzy państwowej. Ustawa ta podniosła na wyższy poziom demokratyzm naszego ustroju politycznego, na podstawie tej ustawy najszersze rzesze ludzi pracy wciągane są do współudziału w rządzeniu swoim ludowym państwem. Około 100 tys. robotników i chłopów pracujących — członków rad narodowych bierze dziś bezpośredni i aktywny udział w pracach rad.

W dziedzinie wymiaru sprawiedliwości Sejm Ustawodawczy wydawał akty, mające na celu dalsze pogłębienie i ugruntowanie praworządności ludowej oraz dalsze, coraz mocniejsze związanie organów wymiarów sprawiedliwości z masami ludowymi. Te cele przyświecały m. in. zmianom, wprowadzonym przez Sejm do prawa o ustroju sądów powszechnych, do kodeksu postępowania karnego, do kodeksu postępowania cywilnego itd. oraz uchwalonej przez Sejm w dniu 20 lipca 1950 r. ustawie o urzędzie prokuratora generalnego RP.

Jeżeli możemy dziś powiedzieć, że Konstytucja rejestruje i utrwala prawa obywateli, które już im w rzeczywistości przysługują, to dlatego właśnie, że wcześniej już wyrosły one z podstaw ustrojowych Polski Ludowej, a wyrażone zostały w szeregu ustaw uchwalonych przez Sejm. Dotyczy to zwłaszcza szeregu ustaw, które prawo do pracy — najpiękniejszą zdobycz obywateli Państwa Ludowego czynią rzeczywistością.

Wiele uwagi poświęcał Sejm Ustawodawczy higienie i bezpieczeństwu pracy oraz ochronie pracy kobiet i młodzieży. Dotyczy to dalej ustaw, które stwarzają warunki do urzeczywistnienia przez obywateli przysługującego im z mocy Konstytucji prawa do wypoczynku, np. rozszerzenie prawa do urlopu, ustawa o dniach wolnych od pracy oraz ustawa o funduszu wczasów pracowniczych. To samo, gdy chodzi o prawo do ochrony zdrowia — dotyczy ustawy z dnia 28. X. 1948 r. o planowej służbie zdrowia, ustawy z dnia 3. I. 1951 r. o aptekach itd. Mówiąc o prawie do nauki wymienić trzeba ustawę o likwidacji analfabetyzmu, ustawę o Polskiej Akademii Nauk, ustawę o organizacji szkolnictwa wyższego, o państwowym systemie stypendialnym i inne. Mówiąc o wolności sumienia i wyznania, nie można pomijać zatwierdzonego przez Sejm dekretu z 5. VIII. 1949 r. o ochronie wolności sumienia i wyznania. W innych ustawach Sejm Ustawodawczy dawał wyraz szczególnej opiece, jaką Państwo Ludowe otacza inteligencję twórczą; w jeszcze innych — umacniał te przemiany ustrojowe, które sprzyjały możliwości coraz szerszego korzystania przez obywateli z praw i wolności politycznych. Wreszcie doniosłe znaczenie mają i te ustawy, w których Sejm określał podstawowe obowiązki obywatelskie, jak np. całokształt ustaw dotyczących realizacji tego najświętszego obowiązku każdego obywatela, jakim jest obrona Ojczyzny, lub zatwierdzony przez Sejm dekret o tajemnicy państwowej i służbowej, która nakłada na obywateli konstytucyjnie obecnie zagwarantowany obowiązek czujności wobec wrogów narodu.

Dzień 1 Maja uznaliśmy, zgodnie z wolą ludu, za Święto Państwowe Polski Ludowej.

Uchwalenie Konstytucji uwieńczyło prace Sejmu Ustawodawczego

Uwieńczeniem naszej działalności stało się uchwalenie nowej Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przygotowanej zgodnie z wolą Sejmu przez Komisję Konstytucyjną i ogłoszonej przed jej uchwaleniem dla przeprowadzenia szerokiej dyskusji ogólnonarodowej.

Składając sprawozdanie o pracy Komisji Konstytucyjnej, Przewodniczący Komisji Prezydent Bierut podkreślił jako fakt bardzo doniosły, że projekt Konstytucji był nie tylko wyrazem analizy i opracowań Komisji Konstytucyjnej, której Sejm Ustawodawczy powierzył to zadanie, ale stanowił sprawdzony w toku dyskusji ogólnonarodowej wyraz rzeczywistych pragnień i poglądów najszerszych mas polskiego ludu pracującego. Tym pragnieniom i poglądom dał Sejm Ustawodawczy wyraz, gdy zgodnie ze swym powołaniem, w najgłębszym przekonaniu o ogromnej doniosłości swego aktu, jednomyślnie uchwalił Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Konstytucję, która będzie „tarczą i orężem naszego narodu w walce o rozkwit i świetność naszej Ojczyzny".

Uchwaliliśmy wreszcie ordynację wyborczą, na której podstawie lud pracujący powoła swych przedstawicieli do pierwszego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — nowego organu jego zwierzchniej władzy i najwyższego wyraziciela jego suwerennych praw, który przejmie zaszczytną funkcję Sejmu Ustawodawczego.

W całej swej działalności Sejm uważał się zawsze za całkowicie podporządkowanego woli narodu polskiego, przekształcającego się w naród socjalistyczny. W walce o socjalizm na czele narodu kroczy najbardziej postępowa klasa społeczna — klasa robotnicza, związana nierozerwalnym sojuszem z pracującymi chłopami.

Współpraca klubów poselskich wyrazem rosnącej jedności narodu

W wysiłkach budownictwa socjalistycznego, podejmowanych przez klasę robotniczą i jej Partię, czynnie uczestniczą wszystkie patriotyczne siły narodu polskiego. Wyrazem rosnącej jedności narodu w jego twórczych wysiłkach pokojowego budownictwa socjalistycznego była ścisła współpraca PZPR, ZSL i SD w toku wszystkich poczynań Sejmu Ustawodawczego, nacechowanych stałą i czujną troską o rozwój, siłę i dobro Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Wspaniałą manifestacją siły i zwartości frontu narodowego w walce o pokój i socjalizm było jednomyślne głosowanie wszystkich klubów poselskich, wszystkich posłów za Konstytucją Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Jesteśmy silni dzięki ciągle umacniającemu się sojuszowi robotniczo-chłopskiemu, dzięki rosnącemu wysiłkowi stale podnoszącej się świadomości politycznej klasy robotniczej i mas pracujących, których awangardą i wychowawcą jest Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i Przewodniczący jej Komitetu Centralnego — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bolesław Bierut. (Oklaski).

Jesteśmy mocni dzięki niewzruszonemu sojuszowi i przyjaźni ze Związkiem Socjalistycznych Republik Rad — podstawie wszystkich naszych zwycięstw; mocni, ponieważ walce o pokój przewodzi Stalin, genialny kierownik państwa radzieckiego i ukochany Nauczyciel mas ludowych całego świata. (Oklaski).

Idziemy śmiało naprzód ku nowym zwycięstwom.

Głęboko zapadły w serca każdego obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej słowa Prezydenta Bieruta:

> **„Nasze hasło zagrzewające do boju i prowadzące w przyszłość — to umacnianie frontu narodowego w walce o pokój i Plan 6-letni".**

NIECH ŻYJE I ROZWIJA SIĘ TWÓRCZA, POKOJOWA PRACA NARODU POLSKIEGO!

NIECH ŻYJE POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA!

NIECH ŻYJE FRONT NARODOWY WALKI O POKÓJ I WYKONANIE PLANU 6-LETNIEGO!

NIECH ŻYJE KONSTYTUCJA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ!

NIECH ŻYJE PIERWSZY BUDOWNICZY POLSKI LUDOWEJ — NASZ DROGI I KOCHANY PREZYDENT — BOLESŁAW BIERUT!

(Okrzyki: Niech żyje! Huczne i długotrwałe oklaski).

Z debaty Sejmu Ustawodawczego

Nasz ustrój podnosi miliony młodych ludzi do rangi pełnoprawnych współgospodarzy swej Ojczyzny

Na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego w dniu 1 sierpnia 1952 r. w toku dalszej dyskusji nad projektem ordynacji wyborczej pos. Helena Jaworska (PZPR) stwierdza na wstępie, że masy młodzieży z największą radością przyjęły historyczny fakt uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i przypomina wzruszający moment ślubowania tysięcy uczestników Zlotu, na wierność Konstytucji, po czym stwierdza, że dobitnym wyrazem wielkich zdobyczy młodzieży jest projekt ustawy o ordynacji wyborczej, przedłożony dziś Sejmowi. W myśl przedłożonej ustawy, zgodnie z Konstytucją, obniżony zostaje poważnie, bo do 18 lat, wiek obywateli posiadających prawo wybierania do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dzięki temu miliony młodych obywateli, miliony chłopców i dziewcząt będą mogły po raz pierwszy w naszej historii wraz z całym narodem decydować o wyborze Sejmu.

Konstytucja, a w ślad za nią przedłożona ustawa, obniża poważnie, bo do 21 lat, wiek obywateli, którzy mogą być wybierani do Sejmu. Dzięki temu do Sejmu Rzeczypospolitej Ludowej, najwyższego organu władzy państwowej, wejść będą mogli przedstawiciele młodego pokolenia, by reprezentować w nim wolę i interesy milionowych mas młodzieży.

W żadnym państwie kapitalistycznym młodzież nie ma i nie może mieć takich praw — podkreśla posłanka Jaworska. Burżuazyjne prawo wyborcze dyskryminuje szczególnie dotkliwie młodzież. 18-letni, a więc u nas pełnoletni obywatel, nie jest w państwie kapitalistycznym uznawany za dojrzałego do wypowiadania swej woli w akcie wyborów. W szczycących się swą rzekomą „demokracją" Stanach Zjednoczonych, w Anglii cenzus wieku wynosi 21 lat. W „demokratycznej" Danii i Holandii — 25 lat.

Pamiętamy zresztą jak to u nas faszystowska konstytucja z 1935 roku ustalając cenzus wieku na 24 lata pozbawiła prawa głosu miliony młodzieży. A ileż to ograniczeń czyha np. w Stanach Zjednoczonych na tych, którzy z racji ukończenia 21 lat, teoretycznie powinni być dopuszczeni do głosu. Ileż setek tysięcy pozbawia się tego prawa dlatego, że mają czarny kolor skóry, albo, że nie umieją czytać i pisać.

Nasz ustrój podnosi miliony młodych ludzi do rangi pełnoprawnych współgospodarzy swej Ojczyzny. Od nich samych zależy, by z prawa tego w pełni korzystać, by wnosić trwały wkład w wielkie dzieło budowy socjalistycznej Polski.

Młode pokolenie naszej Ojczyzny — kończy wśród oklasków Izby mówczyni — da z siebie wszystko, by wbrew wszelkim zakusom wrogów narodu i ludu pracującego, łamiąc wszystkie trudności — których wiele stanie przecież jeszcze na naszej drodze, spełnić nadzieje narodu i pod kierownictwem ukochanej Partii i jej Przywódcy Towarzysza Bieruta godnie wypełniać zadania współgospodarza, mądrze i ofiarnie, z pełną świadomością i zapałem budować socjalistyczną Ojczyznę.

GAZETA SPORTOWA

Chychła jest pierwszym polskim bokserem, który zdobył dla naszych barw złoty medal olimpijski, nic więc dziwnego, że w momencie, kiedy na biały maszt Messuhalii wzbiła się biało-czerwona flaga i rozległy się dźwięki Mazurka Dąbrowskiego w oczach licznych obecnych Polaków — pojawiły się... łzy. Nikt się ich nie wstydził.

* * *

Gimnastycy radzieccy, którzy zwyciężyli bezapelacyjnie wzbudzili prawdziwy zachwyt. Ich zwycięstwa nie minęły bez echa. Prasa burżuazyjna aczkolwiek niechętnie, ale musiała przyznać, że Szwedzi i Szwajcarzy, którzy dotąd przodowali w gimnastyce, daleko odbiegali swym poziomem. Pisze o tym i „Tagesspiegel" i „Die Welt" z Niemiec zach. oraz szwajcarski dziennik „Gazette de Lausanne".

* * *

Najpopularniejszymi uczestnikami igrzysk byli małżonkowie Dana i Emil Zatopkowie, którzy bez przerwy byli oblegani przez setki dziennikarzy, fotoreporterów i łowców autografów. Ci ostatni potrafili wyczekiwać po kilka godzin na podpis Emila.

* * *

Kiedy na posiedzeniu FIFA zastanawiano się nad przyjęciem piłkarzy NRD do Międzynarodowej Federacji Piłki Nożnej niemal wszyscy członkowie FIFA byli zgodni co do przyjęcia piłkarzy NRD. Sprzeciwił się tylko jeden. Był nim osławiony hitlerowski „działacz sportowy", a obecnie protegowany przez amerykańskich mocodawców dr Bauwens. Tym razem jednak Herr Bauwens przegrał. Piłkarze NRD zostali przyjęci.

* * *

Olimpiada była wielkim świętem sportowców całego świata. Była świętem zbratania narodów i pokoju. Nie wiedział tylko o tym, albo nie chciał wiedzieć mąż królowej Elżbiety ks. Edynburga, który do Helsinek przybył na pokładzie... krążownika.(!)

* * *

Piłkarze wodni USA poszli w ślady swych kolegów hokeistów, którzy „wsławili" się w Oslo swymi „sportowymi wyczynami". Niemal w każdym meczu grali oni tak brutalnie, że kilku z nich ciągle odsiadywało karne minuty.

Czudina zdobyła na Olimpiadzie trzy medale. W rzucie oszczepem zajęła ona drugie miejsce za Zatopkową (CSR).

Jak Chychła zdobył złoty medal a Antkiewicz — srebrny

Po raz pierwszy w historii polskiego pięściarstwa dwaj nasi zawodnicy dobrnęli do finałów olimpijskich. Polscy pięściarze startują na Olimpiadzie nie po raz pierwszy, ale nigdy dotąd nie odnieśli tak poważnych sukcesów jak obecnie w Helsinkach.

Złoty medal Chychły i srebrny — Antkiewicza to jeszcze jeden dowód troskliwej opieki nad sportem ze strony naszej Partii i Rządu to dowód masowego rozwoju kultury fizycznej w Polsce Ludowej. Dużą zasługę w należytym przygotowaniu polskich pięściarzy do Olimpiady posiada trener bydgoszczanin — Feliks Sztam, który nie szczędził wysiłków, aby nasi chłopcy stanęli na ringu w Helsinkach w dobrej formie.

A oto w jaki sposób Antkiewicz i Chychła zdobyli srebrny i złoty medal:

Werdykt sędziowski przyznający zwycięstwo Bolognesi nad Antkiewiczem wywołał protesty licznie zebranej publiczności. Dziennikarze sportowi z wielu krajów byli zdania, że zwycięstwo Antkiewicza jest bezapelacyjne.

Natychmiast po gongu Antkiewicz idzie naprzód, spychając Włocha do defensywy. Bolognesi trafia jednak często lewym prostym zbyt odkrytego Polaka. Runda jest remisowa.

W drugim starciu Antkiewiczowi udaje się przełamać gardę Włocha. Teraz raz po raz ciosy Polaka trafiają w korpus przeciwnika. Włoch klinczuje, często uderza głową, na co nie reaguje sędzia ringowy Francuz Scheman. Rundę wygrywa Polak, co najmniej różnicą 2 pkt.

W trzecim starciu ataki Antkiewicza nic nie straciły na dynamice. Bolognesi trzyma przeciwnika, na co zupełnie nie reaguje sędzia ringowy. Pod koniec walki Antkiewicz trafia dwa razy Włocha bardzo silnie, ale ten znów wpada w klincz. Jesteśmy spokojni o wynik. Antkiewicz będzie zwycięzcą. Tymczasem speaker zapowiada zwycięstwo Włocha. Werdykt sędziowski był niejednogłośny. Za zwycięstwem Polaka głosował Anglik Masson 59:58, Norweg Erickson punktował 58:57 dla Włocha, a Belg Van Ecken 60:56 dla Włocha.

* * *

Zaraz po gongu Szczerbakow rusza do ataku. Niezwykle silne ciosy zawodnika radzieckiego wyłapuje Chychła na rękawice. Polak operuje przeważnie lewym prostym. Raz po raz trafia Szczerbakowa, który bezustannie atakuje i stara się przejść do półdystansu. Chychła dobrze blokuje i większość ciosów przeciwnika spływa po rękawicach. Pierwszą rundę wygrywa Chychła różnicą 2 pkt.

Gong do II rundy — Szczerbakow znów jest w ataku, spychając Polaka do defensywy. Teraz ciosy jego trafiają częściej. Raz po raz zawodnicy wpadają w zwarcia, w których lepszy jest pięściarz radziecki. Chychła walczy bardzo spokojnie i stara się narzucić walkę na dystans. Runda ta jest wyrównana.

Ostatnie starcie — Szczerbakow jak na początku walki rusza naprzód. Chychła zupełnie opanowany walczy teraz doskonale, trafia kilkakrotnie prostymi i osiąga przewagę. Polak za wszelką cenę stara się narzucić walkę na dystans, w której jest lepszy. W ostatniej minucie walki Szczerbakow finiszuje, ale Chychła jest czujny, dobrze blokuje. Dwa piękne lewe proste Chychły trafiają w podbródek i walka jest skończona.

Szczerbakow podbiega do Chychły. Ściska mu serdecznie dłoń. Za chwilę speaker w pięciu językach zapowiada. Zwyciężył... Chychła. Na ring wnoszą podium dla zwycięzców. Płyną dźwięki polskiego hymnu narodowego. Przedstawiciel prezydium komitetu olimpijskiego wręcza Chychle złoty medal. Trener Sztam w narożniku ze wzruszenia gryzie ręcznik. Na tablicy widoczne są werdykty sędziów. Wszyscy przyznali zwycięstwo Chychle. Sędzia Erickson (Norwegia) 60:57, Stason (Austria) 60:58, Schwinger (USA) 60:56.

Apel Emila Zatopka

HELSINKI. Emil Zatopek, trzykrotny zwycięzca na XV Igrzyskach Olimpijskich, zdobywca rekordów światowych, ogłosił apel do sportowców i młodzieży całego świata.

W apelu swym Zatopek podkreśla, że XV Igrzyska Olimpijskie stanowią przekonywujący dowód, że możliwa jest pokojowa współpraca między narodami. Igrzyska te przyczyniły się do dalszego zbliżenia sportowców i młodzieży wszystkich krajów świata.

Wzywam wszystkich uczestników Igrzysk Olimpijskich, sportowców i młodzież całego świata — oświadcza Zatopek — do zacieśniania przyjaźni między narodami, do jedności młodzieży pracującej w walce o swe prawa i do wzmacniania pokojowej współpracy narodów. Wzywam wszystkich uczciwych sportowców i młodzież całego świata, aby dołożyli wszelkich wysiłków w celu skutecznego zrealizowania konferencji międzynarodowej w obronie praw młodzieży. Naprzód — do walki o pokój!

Gimnastycy, zdobywcy medali olimpijskich w ćwiczeniach wolnych, na podium zwycięzców. Od lewej: Polak Jokel i Japończyk Uesako, którzy zdobyli srebrne medale oraz zwycięzca w tej konkurencji Szwed Thoresen (złoty medal).

CAF — Planet

„Puchar Polski" koszykarzy ...w Bydgoszczy

BYDGOSZCZ. W rozgrywkach koszykówki o „Puchar Polski" w grupie bydgoskiej padły wyniki zgoła nieoczekiwane. Dobry zespół bydgoskiej Gwardii gładko pokonał Unię (Grudziądz) 58:31 i OWKS 45:23. Gwardziści zakwalifikowali się do spotkań finałowych, które odbędą się w Bydgoszczy.

...TORUNIU

W grupie toruńskiej nie stawili się do spotkań półfinałowych LZS Nieszawa i AZS Toruń. Wobec tego rozegrano tylko jeden mecz Budowlani — Spójnia Włocławek. Spotkanie zakończyło się zwycięstwem Budowlanych 58:43 (41:22).

Najwięcej punktów dla zwycięzców zdobył Skrzypczyński 16, a dla pokonanych Kłaczkiewicz — 14.

(ps)

Gigantyczna sztafeta pływacka w ZSRR

KRASNODAR. W dniu 1 bm. uczestnicy gigantycznej sztafety pływackiej na trasie: rzeka Kubań, Morze Azowskie i Czarne (około 1.500 km) dopłynęli do miasta Tiemruk.

W ciągu 120 godzin od chwili rozpoczęcia sztafety pływacy przebyli 800 km.

W miastach i wsiach, położonych na trasie sztafety odbyły się liczne manifestacje, podczas których ludność serdecznie witała uczestników niespotykanej dotąd sztafety pływackiej.

CWKS w finale „Pucharu Polski" w piłce wodnej

INOWROCŁAW. Odbyły się tu półfinały „Pucharu Polski" w piłce wodnej. Startowały zespoły Ogniwa (Bytom), AZS (Poznań), repr. Łodzi i CWKS (W-wa).

Pierwsze miejsce zajął CWKS, który nie przegrał ani jednego spotkania, a w ostatnim rozgromił AZS Poznań 15:0 (6:0). Repr. Łodzi na skutek zdekompletowania drużyny wycofała się z rozgrywek.

Reprezentacja Europy przegrywa z Indiami 1:5 (0:4)

AMSTERDAM. W Amsterdamie rozegrano spotkanie hokeja na trawie między reprezentacją Europy i drużyną Indii.

Zwyciężył zdobywca złotego medala olimpijskiego — Indie, bijąc Europę 5:1 (4:0).

Węgry zdobyły złoty medal w piłce nożnej

Na stadionie olimpijskim w Helsinkach wobec 80 tysięcy widzów odbyło się finałowe spotkanie turnieju piłki nożnej pomiędzy Węgrami i Jugosławią. Mecz zakończył się zwycięstwem Węgrów w stosunku 2:0 (0:0), dla których bramki zdobyli Csibor w 70 min. oraz Puskas w 85 min.

W pierwszej połowie obie drużyny grały nerwowo, przy czym Węgrzy nie wykorzystali w tym okresie rzutu karnego. Dopiero w końcowej fazie meczu zarysowała się wyraźnie przewaga drużyny węgierskiej, która w rezultacie przyniosła jej zwycięstwo oraz złoty medal olimpijski.

Sport w ZSRR

W Leningradzie rozpoczęły się gimnastyczne mistrzostwa związków zawodowych, w których uczestniczą reprezentacje 30 zrzeszeń sportowych. Wśród 500 gimnastyków jest wielu mistrzów sportu oraz zawodników I i II klasy.

W rozegranej już gimnastyce parterowej kobiet zwyciężyła młoda absolwentka Leningradzkiego Technikum Telefonicznego - Ogrodowa. Mistrzostwo drużynowe w gimnastyce akrobatycznej zdobyła reprezentacja „Skrzydła Sowietów".

* * *

Podczas mistrzostw lekkoatletycznych ZSRR juniorów reprezentacja Moskwy ustaliła rekord ZSRR juniorek w sztafecie 4x100 wynikiem 49,7.

* * *

W dalszym ciągu rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo ZSRR drużyna Daugawa (Ryga) pokonała Dynamo (Mińsk) 2:0.

Pierwsze miejsce w tabeli zajmuje obecna drużyna Dynamo (Leningrad), która wygrała wszystkie cztery spotkania, przed Dynamo (Kijów), które ma wprawdzie tę samą ilość punktów, lecz o jedno rozegrane spotkanie więcej.

* * *

W połowie sierpnia br. w Kujbyszewie odbędzie się II Wszechzwiązkowa Spartakiada sportowców wiejskich.

1200 sportowców wiejskich walczyć będzie o pierwszeństwo w lekkoatletyce, pływaniu i kolarstwie. Ponadto w czasie Spartakiady przeprowadzony zostanie turniej piłki nożnej i siatkówki o nagrodę przechodnią Zrzeszenia Sportowego „Kołchoźnik".

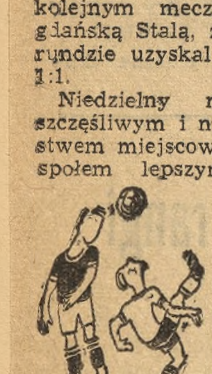
* * *

Około 200 zawodników uczestniczy w rozpoczętych w dniu 1 bm. w Moskwie kolarskich mistrzostwach zw. zaw. na torze.

Kolejarz (Tor) — Stal (Gd) 3:2 (2:1)

TORUŃ. Kolejarze spotkali się w kolejnym meczu mistrzowskim z gdańską Stalą, z którą w pierwszej rundzie uzyskali wynik remisowy 1:1.

Niedzielny mecz zakończył się szczęśliwym i niezasłużonym zwycięstwem miejscowych. Goście byli zespołem lepszym i za wyjątkiem dwóch 10-minutowych okresów zdecydowanie przeważali. Z jedenastki miejscowych na wyróżnienie zasługują jedynie Kosobucki, Wiciński i Rembecki. Bardzo słabo grała linia ataku, a szczególnie Sulik i Waligóra, który niepotrzebnie bawi się w dryblingi i traci piłki.

Gdańszczanie zdobyli prowadzenie już w pierwszej minucie ze strzału Krefta. W 22 min. Brzeski ratuje z linii bramkowej. Wyrównał dopiero Rembecki po solowym biegu, a prowadzenie dla Kolejarza zdobył na dwie min. przed końcem pierwszej połowy — Szreder.

Po przerwie Kozik po rzucie rożnym wyrównuje. Zwycięska bramka padła dopiero na 7 min. przed końcem meczu z rzutu karnego, który strzelał Waligóra.

Zawody prowadził b. dobrze — Gielik z Olsztyna.

(ps)

II LIGA

Stal Poznań — Gwardia Sł. 1:2.
Kolejarz Leszno — Gwardia Szczecin 3:0.

TABELKA

1. OWKS	11	18	30:12
2. Stal P.	11	14	22:16
3. Gwardia B.	11	14	20:16
4. Kolejarz Tor.	11	13	22:17
5. Kolejarz L.	11	12	21:18
6. Kolejarz B.	11	12	16:19
7. Gwardia Sł.	11	11	24:25
8. Stal Gd.	11	7	17:30
9. Gwardia Szcz.	11	5	13:21
10. Kolejarz Gd.	11	4	19:30

Emocjonujący finisz biegu na 5.000 m. Zatopek, Mimoun i Schade — ta kolejność utrzymała się już do końca. Na bieżni leży Anglik Chatewey, który przewrócił się na ostatnim wirażu.

CAF Olympia-Kuva

„DERBY" BYDGOSKIE zakończyły się bezbramkowo

Burchardt bohaterem spotkania

BYDGOSZCZ. Bydgoscy gwardziści i kolejarze po przyjacielsku podzielili między siebie punkty we wczorajszym meczu o mistrzostwo II ligi. Trzeba jednak zauważyć, że gdyby nie Burchardt w bramce, który kilkakrotnie obronił nadzwyczaj niebezpieczne strzały, gwardziści zeszliby z boiska pokonani, bo atak Kolejarza z akcjami podbramkowymi przypominał okresy najlepszej swej świetności. Trudno kogokolwiek wyróżnić z drużyny gospodarzy. Wszyscy grali ofiarnie walcząc z ambicją o każdą piłkę. Nowakowi St. udawały się ucieczki po flance, Krajewski — jak zwykle zresztą — siał dużo zamętu na tyłach Gwardii, Dołęcki dwoił się i troił, a nawet ciężki zazwyczaj Nowak Wł. — tym razem grający na skrzydle — dobrze centrował. Formacje defensywne zupełnie nieźle pchały swój atak do przodu.

I gwardziści zagrali wczoraj dobrze. Lepiej oczywiście w tylnych formacjach, aniżeli w linii napadu, któremu trudno było przebrnąć przez obronę gospodarzy.

Sam mecz toczył się ze zmiennym szczęściem, z okresami przewagi Gwardii, to znów Kolejarza. Ci ostatni jednak byli lepsi pod bramką przeciwnika, dając dużo zatrudnienia świetnie w tym dniu usposobionemu Burchardtowi. W obu drużynach od czasu do czasu próbowano stosować zmianę pozycji, zapominając jednak o tym, że łącznik winien się natychmiast znaleźć na flance, gdy skrzydłowy prowadzi piłkę do środka. Z tej właśnie przyczyny zaprzepaszczono kilka dogodnych sytuacji.

Wobec 8 tys. publiczności mecz prowadził Orliński (Katowice) będąc zbyt tolerancyjny w pewnych wypadkach.

(in)

Wojskowi umacniają swą pozycję

OWKS — Kolejarz (Gdańsk) 2:1 (1:1)

GDAŃSK (obsł. wł.). Kolejne spotkanie o mistrzostwo II ligi rozegrał OWKS w Gdańsku, gdzie po interesującej grze pokonał tamtejszego Kolejarza 2:1 (1:1).

Do przerwy gra była równorzędna. Pierwszą bramkę uzyskali gospodarze w 16 min. gry ze strzału prawego łącznika. 15 min. później Manowski strzela w słupek, a nadbiegający Wojciechowski lokuje piłkę w siatce, uzyskując wyrównanie.

Po przerwie wojskowi posiadają przewagę, jednak Kolejarz broni się zacięcie. W 28 min. Minzdorf ładnie centruje, piłkę na głowę przejmuje Manowski, strzelając w górny lewy róg. Na krótko przed końcem spotkania goście mają jeszcze jedną okazję do zdobycia punktu jednak Musiał z 5 m przenosi nad bramką.

Sędziował dobrze Aleksandrowicz z Warszawy.

(wz)

Mecz treningowy piłkarzy ZS Kolejarz w Inowrocławiu

INOWROCŁAW. Przebywający tu na obozie kondycyjnym przed wyjazdem na Węgry piłkarze ZS Kolejarz rozegrali mecz towarzyski między Teamem A i B. Zwyciężył Team A 3:2 (0:0).

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Gogolewski — 2 i Anioła, a dla pokonanych Szularz i Kobylański.

W meczu wyróżnili się: Gogolewski, Anioła, Wesołowski i Słoma.

W środę piłkarze Kolejarza spotkają się w Bydgoszczy z miejscowym Kolejarzem. Początek meczu o godzinie 17.30 na stadionie Leśnym. W drużynie gości ujrzymy także: Breitera z CWKS, Grunera, Baśkiewicza i Gronowskiego z Budowlanych (Gdańsk).

Drugi zespół obozowiczów gra w Toruniu także we środę.

Repr. Pomorza Unia — Unia (Chorzów) 2:2 (1:1)

WŁOCŁAWEK. Rozegrany tu mecz piłkarski między repr. Pomorza ZS Unia, a Unią z Chorzowa zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (1:1).

Gra stała na dobrym poziomie. Bramki dla repr. zdobyli: Kozłowski i Matuszkiewicz, a dla ślązaków Moczek i Przecherka. Cebulak (repr.) nie wykorzystał w drugiej połowie rzutu karnego.

Sędziował Łapczyński z Bydgoszczy.

O mistrzostwo okręgu w piłce nożnej

BYDGOSZCZ

Kolejarz Ib — Spójnia 2:3
Spójnia Ib — Gwardia II 2:0
OWKS II — Kolejarz II 6:1
Spójnia — Gwardia 3:2 jun.
Włókniarz — Budowlani 2:1 jun.
OWKS — Kolejarz 0:6 jun.
Kolejarz Solec — OWKS 3:0 wo.
Kolejarz II — Stal Nakło 5:2.

PUCHAR POLSKI

Kolejarz II — Spójnia BZPSł. 2:0
Kolejarz — Gwardia 0:5 tramp.